

Пето съобщение

Да познаваме общението на Христовите страдания и да бъдем съобразни с Неговата смърт

Пасажи от Писанията: Фил. 3:7-10; Йн. 11:25; Еф. 1:19-20; Кол. 1:24

I. Павел се стремеше да познава общението на Христовите страдания—Фил. 3:10:

- A. При Христос първо дойдоха страданията и смъртта и след това възкресението; при нас първо идва силата на Неговото възкресение и след това общението на Неговите страдания и съобразността с Неговата смърт—10-ти стих.
- B. Първо получаваме силата на Неговото възкресение; след това, чрез тази сила получаваме правото да участваме в Неговите страдания и да живеем разпънат живот в съобразност с Неговата смърт.
- B. Христовите страдания се делят на две категории: тези за извършване на изкуплението, които бяха извършени от Самия Христос, и тези за произвеждането на църквата, които трябва да бъдат извършени от апостолите и вярващите—Кол. 1:24:
  1. Не можем да участваме в Христовите страдания за изкуплението, но трябва да участваме в Христовите страдания за произвеждането и изграждането на Тялото—вж. Откр. 1:9; 2 Тим. 2:10; 2 Кор. 1:5-6; 4:12; 6:8-11.
  2. Христос, като Агнето, пострада за изкуплението (Йн. 1:29); Христос, като житното зърно, пострада за възпроизвеждането и изграждането (12:24):
    - a. Господ, като житното зърно, падна в земята, изгуби душения Си живот чрез смърт, за да освободи вечния Си живот във възкресението в многото зърна—10:11, 15, 17-18.
    - b. Едното зърно не извърши всички необходими страдания за изграждане на Тялото; бидейки многото зърна, ние трябва да страдаме по същия начин, по който страдаше едното зърно—12:24-26:
      - (1) Бидейки многото зърна, ние също трябва да изгубим душевния си живот чрез смърт, за да се наслаждаваме на вечния живот във възкресение—25-ти стих.
      - (2) Това означава да Го следваме, за да Му служим и да ходим с Него в пътя на изгубването на нашия душевен живот и живеенето в Неговото възкресение—26-ти стих.
      - (3) Църквата може да се появи и да нараства не чрез човешка слава, а чрез смъртта на кръста—стих. 20-24.
- Г. Съществува разлика между страданията за нашето преобразяване и страданията за Тялото—2 Кор. 3:18; Фил. 3:10; Кол. 1:24:
  1. Във Филипяни 3:10 Павел не говори за страданията за преобразяването.
  2. Ако сравним 3:10 с Колосяни 1:24, ще видим, че страданията, за които говори Павел във Филипяни 3:10, са тези, които допълват недостига на Христовите скърби за Тялото.
  3. В Колосяни 1:24 Павел считаше, че неговите лични страдания допълваха това, което не достигаше на Христовите страдания за Неговото Тяло.
  4. Страданията на Христос за Неговото Тяло продължават и ние трябва да участваме в тях—Фил. 3:10; вж. Деян. 9:4-5.

5. Когато страдаме за Тялото, ние преживяваме силата на Христовото възкресение—Кол. 1:24; Фил. 3:10.

II. Във Филипяни 3:10 Павел казва: „[Да] стана съобразен с Неговата смърт“; този израз показва, че Павел искаше да приеме Христовата смърт като калъп на своя живот:

- A. Превъзходството на познаването на Христос, считането на всичко за загуба, придобиването на Христос, намирането в Него, познаването на Христос, познаването на силата на Неговото възкресение и познаването на общението на Неговите страдания водят до едно нещо—съобразността с Христовата смърт—стих. 7-10.
- Б. Съобразността с Христовата смърт показва, че Неговата смърт е един калъп—10-ти стих:
  1. Центърът на 3-та глава на Филипяни е съобразяването с калъпа на Христовата смърт—стих. 7, 9, 12-16.
  2. Ние сме поместени в този калъп на смъртта и сега трябва да станем съобразни с него—Гал. 2:20; Римл. 6:3-5.
  3. Силата на Христовия възкресенски живот в нас ни води, носи, поддържа и помества в калъпа на Христовата смърт—Йн. 11:25; Еф. 1:19-20.
- В. Калъпът на Христовата смърт обозначава преживяването на Христос, свързано с постоянното умъртвяване на Неговия човешки живот, така че Той да може да живее чрез Божия живот—Йн. 6:57а:
  1. Когато Господ Исус беше на земята, Той живееше разпънат живот; живеейки разпънат живот, Той беше жив за Бога и Го живееше—Гал. 2:20; 3:1; 5:24.
  2. Той винаги умъртвяваше човешкия Си живот, за да може божественият живот в Него да се излива—Йн. 10:10б-11, 17.
  3. Той живееше и същевременно умираше за старото създание, за да живее живот в новото създание; това е значението на „Неговата смърт“ във Филипяни 3:10.
- Г. Да бъдем съобразни с Христовата смърт, означава да приемем Христовата смърт като калъпът на нашия живот—10-ти стих:
  1. Христовата смърт е калъп, с който ние ставаме съобразни, така както тестото влиза във формичката за кекса и става съобразно с нея.
  2. Бог ни е вложил в калъпа на Христовата смърт и ден след ден ни оформя, за да ни направи съобразни с тази смърт—Римл. 6:3-4.
  3. Нашият живот трябва да стане съобразен с този калъп—да умираме за човешкия си живот, за да живеем божествения живот—Гал. 2:20; 2 Кор. 4:10-11.
  4. Ако умъртвяваме природния си живот, ще осъзнаем, че в себе си имаме друг живот, божествения живот; този живот ще се освобождава и в преживяванията си ще ставаме съобразни с Христовата смърт—Йн. 10:10б; 1 Йн. 5:11-12.
  5. В калъпа на Христовата смърт природният човек бива умъртвен, старият човек е разпънат и егото е анулирано—2 Кор. 4:16; Римл. 6:6; Мт. 16:24.
  6. Ако позволяваме на обстоятелствата да ни натискат в този калъп, нашият всекидневен живот ще придобие формата на Христовата смърт—Римл. 8:28-29.
- Д. Единственият начин, по който можем да прославим Бога, е да бъдем съобразни с Христовата смърт; колкото повече ставаме съобразни с Христовата смърт, толкова повече прославяме Отца—Йн. 12:28; 13:31.